

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg skylder til fru Eva Ree vedrørende satellitspørgsmålet at sige, at der nok er en ganske interessant modsætning imellem den bestemmelse, jeg citerede fra den europæiske overenskomst, og det forhold, at man altså godt kan anvende satellitter. Problemet må selvfølgelig føres tilbage til et spørgsmål om, hvad man forstår ved luft- rum. De lærde har vist været uenige i mange år om, hvorvidt lufrummet gik helt op til stratosfæren og et stykke videre ud i verdensrummet, eller hvad det gjorde. Uanset at man har en sådan international overenskomst, så fungerer satellitterne jo, og der er ingen, der har hævdet, at det skulle være i strid med overenskomsten. Det må formentlig forstås på den måde, at man i praksis anerkender, at der er en grænse for, hvor langt det luftrum rækker op. Dermed skulle der ikke kunne komme nogen konflikt hverken mellem bestemmelserne i § 2 og satellitterne eller i det hele taget i forhold til satellitterne.

Jeg skal lige sige til hr. Rosing, at dette forslag for så vidt angår de grønlandske, men i øvrigt også på andre områder, er helt i overensstemmelse med Grønlandsministeren; jeg håber, at det også er helt i overensstemmelse med de grønlandske ønsker, det har jeg da i hvert fald fået indtryk af her.

Til slut vil jeg gerne takke for en velvillig behandling og går ud fra, at vi skal drøfte nogle af disse spørgsmål nærmere i udvalget.

Stæhr Johansen: Jeg takker ministeren for de oplysninger, som vi har fået. Jeg er helt enig med ministeren i, at alle disse spørgsmål både af større og mindre karakter får vi jo lejlighed til at drøfte i det udvalg, som jeg forventer at den højtærede formand vil foreslå nedsat.

Jeg vil blot gerne have lov til at sige til ministeren, at den nævnte ratifikation fandt sted, hvis jeg husker rigtigt, i 1965, og den diskussion, der var i sin tid om det spørgsmål, der også er indeholdt i § 2, fandt jo sted i 1962. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind på, hvem der var skyld i, at den overenskomst, som blev ratificeret, fik det indhold, den fik — der er jo onde tunger, der siger, at det var Danmarks og Sveriges regeringer,

der absolut skulle have gennemtvunget den ordning for dengang at komme. Radio Mercur til livs. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det har været fremhævet her i det høje ting.

Men jeg erkender, at ministeren har ret i — det tror jeg også jeg selv sagde her i mit første indlæg — at det er noget af det, vi kommer til at diskutere, når vi skal behandle den nye radiospredningslov, hvor vi så kan tage hele dette spørgsmål op om en lidt friere stilling for radio og fjernsyn, end man hidtil har haft.

Derimod er jeg ikke helt så glad for ministerens besvarelse af spørgsmålet om Grønland. Jeg er helt klar over, at sådan som lovforslaget er formet, har man lov til at benytte kabler til udsendelse både af radio og fjernsyn. Det tror jeg ikke, hvis jeg har forstået lovforslaget rigtigt, der er nogen tvivl om. Men det spørgsmål, jeg rejste, er, om det vil være rigtigt, når Danmarks radio har en eneret på at sende på Grønland, men ikke benytter den eneret overhovedet, at man så vil forhindre en begrænset TV- udsendelse til f. eks. Godthåb eller andre byer i Grønland, at man benytter denne eneret til at forhindre, at grønlænderne overhovedet kan få TV igennem en selvstændig station. Her står man altså over for, at Danmarks radio benytter — via ministeriet for offentlige arbejder — et monopol, som jeg mener at man ikke alene benytter, men som man udnytter, og ikke til gavn for den grønlandske befolkning. Men vi kan jo vende tilbage til spørgsmålet i udvalget.

Hr. Poul Dam sagde, at han ikke havde nogen skepsis over for staten undtagen i de sidste 20 måneder. Jeg har nu haft det omvendt; jeg har næret meget stor skepsis til staten i adskillige år, men ikke i de sidste 20 måneder, men det kan vi jo diskutere en hel aften, for det er to vidt forskellige livsanskuelser, der dér står over for hinanden. Når hr. Poul Dam siger, at man kan ikke have radio og TV, uden det er gennemkontrolleret, så vil jeg gerne understrege, at den gennemkontrollerede Danmarks radio og TV afgjort ikke er nogen guddommelig institution.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Ja, det er jo ikke en behandling af loven om radiospredning, men jeg bliver